

facebook <https://www.facebook.com/theDveP>

Blog 28: ik ben me daar bewust onbewust van

Wij hebben lol samen, veel lol. Vooral lol om leedvermaak, hoe bruto het soms is, lachen we toch. Maar het blijft niet alleen bij lachen, we zijn ook nog eens gezegend met een overdosis sarcasme. We hebben er absoluut geen controle over, wij zijn vaak net zo verbaasd als degene die de opmerking naar z'n hoofd krijgt geslingerd. Is ook niet erg, houdt het spannend. Het is niet zo dat we van tevoren bedenken dat wanneer we iemand iets zien doen dat we dan die opmerking maken. Het maakt ook niet wie. Of het nou een Belgische oude moeke in een rode jurk is en op haar teenslippers van een berg naar beneden stuitert omdat moe haar eigen benen voorbij rent en wij vragen waar die stier blijft dat ze zo idioot aan het rollen is, of iemand die met pech langs de weg staat en ik vraag of hij panne heeft, hij dit bevestigd en ik zeg ah kak, ik zoek deksels. Het kan ook Rama met scheve tanden zijn die we in een stuk kaas laten happen want dan heb je mooie figuurtjes. Maar net zo goed een hardloper krijgt te horen dat hij door moet lopen, of Hira die woedend richting het water rent en struikelt over een zandhoop en het halve meer leegdrinkt en te horen krijgt dat we ook gewoon ranja mee hebben. Mag ik u wat vragen? Dat doet u al. Weet u hoe laat het is? Ja en dan doorlopen. Heeft u 50 cent voor mij? Wat wil je doen dan, heel de dag met een winkelwagen lopen? Wanneer er een schaal chips op tafel staat mogen de monsters structureel de eerste die ze willen pakken niet. Ik heb dorst. Waarom? Ik heb zeer. Ja is goed, pak de amputatieschaar maar. Ik wil lekkers. Hoe vragen we dat? Mag ik lekkers? Nee. Wat eten we vandaag? Overslag met ei. We leven in een constant gevoel van maandag. En de monsters? Die weten niet beter. Ik ga nooit meer met je spelen papa. Nou dat lekker rustig, vind papa niet erg. Ik heb gepoehoept! Ja papa snijdt zo je billen eraf. Oké!

Nu slapen hè, niet uit bed komen voor 7:00 uur en niet praten. Waarom? Nou, ik heb een krokodil gekocht en die is nu net zo klein als mijn duim. Maar die eet jullie woorden en voetstappen, dan wordt hij steeds groter. Er zit een klok in zn bek en als je voor 7:00 uur uit bed komt hoeft ik één kind niet naar huis te brengen. Slaap lekkeeeeeer.

Mag ik rohan zn fles maken? Ja geef hem die fles van de kast maar (bushmills honey).

Gaan we nog iets leuks doen? Zeker wel. Wat dan? Slapen.

Gaan we nog ergens heen? Ja, kleren aan, sandalen en wacht maar bij de deur. *

15 minuten later* gaan we nog? Nee. Maar we gingen toch ergens heen? Ja klopt, vond je de deur niet leuk?

Ik heb dat sarcasme en in de zeik nemen van anderen niet van een vreemde. Ik heb dat van mijn ouders. Die weten namelijk anderen wijs te maken dat ze Rohan hele watermeloenen geven en dat hij het zelf vasthoudt en als een razende opeet, mag Miranda niet weten hoor anders wordt ze boos is de mededeling die het slachtoffer meekrijgt. Zo heeft mn pa nog 5 maanden proeftijd voordat hij weer los kan gaan omdat hij oom agent op zn giechel heeft gemept vanwege een parkeerboete. Hadden we een hond met een halsband vol met spikes. Die band deed hij om het voorwiel van de buggy om vervolgens naar de markt te gaan om mensen hun enkels aan gort te rijden want dat is lachen man.

Turkish airlines werd bij Schiphol naar beneden gehaald omdat de piloot nog Nederlands aan het leren was. Ik land, jij land, weiland.

Het voordeel is dat onze monsters niet zo snel meer iets geloven en dat is nodig in de maatschappij waarin we tegenwoordig leven. Mocht er toch eentje intrappen hebben we Hira nog. Die zal je wel effe slopen. Tot die tijd heb je het maar te doen met ons waarschuwingslabel.